

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiæ Venusinæ, ac deinde Æsinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad
Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,
Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon
Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

In qua præter Supplementum Formularum Fori extrajudicialis, accesserunt
quamplures Formulæ Fori contentiosi, necnon nonnullæ litteræ Pastorales
non minùs utiles, quàm necessariæ gubernium Ecclesiasticum
assumentibus, ab eodem Auctore annotationibus auctæ, sacræ paginæ
oraculis, & Sacr. ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1707

Additio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62423)

ne ejusdem Statuti converti debebant in mercedem aliorum Clericorum, quos Capitulum conducere cogebatur loco Beneficiatorum, qui iis funeribus interesse recusabant. Cumque stante modicitate pœnæ summopere eluceret moderatio, & lenitas ipsius Statuti & modò non agatur, de quantitate multæ, quæ erit examinanda in suis casibus particularibus, prout dictum fuit in Barchinonen. *Jurisdictionis* 10. Decemb. 1692. coram bon. me. Vrsino, & in Barchinonen. pœnæ 13. Julii 1695. coram R. P. D. meo Muto, ut videre est in dd. Decisionibus, & sententiis per eos prolatis, ac innuit etiam ipsum Statutum, in quo demandatur moderata distributionum subtractio pro modo culpæ, & contumaciæ, cum hoc temperamento examinando, juxtà contingentis facti circumstantias censuerunt Domini constare de re judicata.

Et ita unica &c.

ADDITIO.

I Dixi in annot. ad Form. 13. tit. 12. num. 1. emancipationem filiorum familias, fieri posse coram quocumque Judice Ordinario. Nunc addo, quod hæc propositio vera est, & ampliatur etiam in Clerico, qui coram Judice Laico poterit à Patre validè emancipari: nam cum iste actus sit Patris, & non Filii, ideò Judex Laicus competens reputatur, ut pluribus aliis rationibus adductis probat Bellamer. dec. 734. per tot. quem sequitur Ricc. collect. 2493. vers. 3.

2. Item in annot. ad Form. 2. tit. 13. n. 44. quod legata missarum (quia respiciunt favorem animæ) non dicantur temporanea, licet fuerint relicta, & hæres gravatus sit, per verba, seu dictiones, *meus, ipse, infrascriptus, &c.* sed censeantur perpetua, quoties contraria voluntas Testatoris expressa, vel aliæ efficaciores conjecturæ ejusdem voluntatis non obstant. Hinc addo, quod post hæc scripta, & impressa, præter Decreta ibi allegata ita iterum censuit Sac. Congreg. Concilii in *Æsina Legatorum* 21. Augusti 1706.

Monacelli Form. Pars II.

3. Item in annot. ad Form. 1. tit. 14. n. 10. quod coloni exemptorum pro portione Colonica tenentur solvere Decimus: hic pro declaratione addo, quod si privilegium non tantum exemptorum personas, sed & prædia, seu terras eximeret ab onere Decimarum, tunc etiam Coloni dicto privilegio gaudebunt, quia privilegium esset reale, seu rei concessum Graff. *decis. aur. part. 2. lib. 2. c. 27. num. 61. & 62.*

4. Item *ibid. n. 14.* quod portio canonica, seu quarta funeralis, quæ debetur Ecclesiæ Parochiali, solvi debeat etiam à Regularibus, qui non sunt specialiter privilegiati, juxtà consuetudinem loci. Nunc addo quod funeralia ex quibus Parocho ista quarta debetur, non sunt tantum ea, quæ cum funere deferuntur; sed etiam alia, quæ intuitu, & ratione Sepulturæ, seu quæ gratia sepulturæ recepta sunt ab Ecclesia in qua defunctus extra Parochiam fuit sepultus: Undè intorticia, & faculæ, quæ exponuntur, & accenduntur in Ecclesia, seu super Altare ante, vel post Officium funeris, præsentem corpore, & antequam illud sepulturæ tradatur, dicuntur pars funeralium, & de illis debetur Parocho quarta, dummodò contraria loci consuetudo non obstat: ut communiter tradunt Ricc. *prax. rer. for. Eccles. resol. 581. n. 5. & 6. tom. 1. Nicol. lucubr. civil. lib. 4. tit. 15. num. 26. ampliat. 4.* ubi plura Decreta tum Sac. Congr. Episcop. & Regular. tum Concilii allegat Passerin. *de stat. hom. to. 2. q. 187. art. 4. n. 491. Rota cor. Cerro decis. 931. n. 2.* Nam (quidquid sit sepulto corpore) donec defunctus sepeliatur, funus dicitur durare, ideoque ceræ prædictæ ad illius exequias spectare noscuntur.

5. Item in annot. ad Formul. 4. tit. 15. num. 16. quod Clericus filius familias possit testari etiam si requisita Concil. *sess. 23. de reform. cap. 6.* non habeat, & quod in hoc sit standum Decretis Sacrarum Congregat. Immunitatis, & concilii ibi allegatis, non autem contrariæ opinioni Rotæ, quæ in *decis. 304. & 392. part. 17. rec.* tenuit, quod Clericus in minoribus hoc privilegio non gaudeat, nisi habeat requisita Concilii, quam amplectitur Card. de Luc. *de regular. disc. 62. num. 9.* Nunc autem addo, quod Rota redeundo ad primò

K k 5 de

decisa recessit, (& rectè) ab ista opinione in dec. 297. n. 4. par. 18. tom. 1. recent. ubi firmat, quod in hoc articulo sit sequenda sententia Sac. Congregat. Concilii, quam refert, & sequitur Pignatelli. consultat. 7. num. 82. & seqq. tom. 3. & ipse sequor.

6. Item *ibidem* num. 18. quod Clericus reassumens habitum in fraudem iudicii contra eum cepti coram Iudice laico non impedit, quin idem Iudex non possit quoad bona contra ipsum agere. Nunc addo, quod nuper idem iterum declaravit Sac. Congr. Immunitatis, in Eugubina, ad quintum cujus causæ resolutiones, cum per modum legis generalis emanaverint, & plures alii casus dictæ conclusioni proximi decidantur, hic dantur subnexæ.

EUGUBINA. Sac. Congreg. super Immunitate Ecclesiastica, & controversiis jurisdictionalibus, ad consulendum controversiis, quæ sæpè sæpius oriuntur in admissione Clericorum, & etiam Laicorum privilegiatorum ad Consilia Communitatum, nec non ad exercitium munerum publicorum decrevit.

7. Primò, Quod privilegiati gaudentes privilegio fori Ecclesiastici, & petentes admitti inter Consiliarios, admittantur, ita tamen, ut quoad pertinentia ad Conciliarium tantum non gaudeant privilegio fori Ecclesiastici.

8. Secundò, Quod privilegiati prædicti jam admissi inter Consiliarios reventes intervenire Consiliis, quatenus non fuerint legitime impediti, subiiciantur eisdem mulctis pecuniariis, quibus subjacent alii Laici non privilegiati, & easdem mulctas exequi possit Iudex Laicus, dummodo ipsi privilegiati actu non renuncient absque spe reintegrations in perpetuum loco, quem habent in Consilio, ita ut amplius non possint admitti.

9. Tertio, Quod idem privilegiati habentes locum in Consilio possint etiam reventes cogi a Superiore Laico suscipere munera Camerarii, Depositarii, Grascarii, Abundantarii, & similia Officia Communitativa eadem forma, & pœna, quibus

cogi possunt laici non privilegiati, dummodo ipsi privilegiati actu non renuncient in perpetuum absque spe reintegrations loco, quem habent in Consilio, ita tamen, ut amplius non possint admitti.

10. Quarto, quod idem privilegiati suscipientes præfata munera, non gaudeant Privilegio fori, quoad pertinentia tantum ad præfata munera ab ipsis suscepta, & contra eosdem procedi possit in omnibus casibus, etiam expleto Officio.

11. Quintò, Quod Clerici Conjugati, qui sunt de numero Consiliariorum, non incidentes notoriè in habitum, & Tonsuram, quatenus remuant intercedere Consiliis, vel suscipere munera Camerarii, Depositarii, Grascarii, abundantarii, & similia Officia Communitativa, possint multari per Superiorem Laicum eisdem mulctis pecuniariis, quibus sunt subiecti alii Laici; Et in casu quo idem Clerici Conjugati postquam venierint, reassumpserint habitum, talis reassumptio nihil eisdem suffragetur pro evitanda præfata mulcta.

12. Sextò, Quoad alios Clericos, tam Celibes, quam Conjugatos, habentes requisita c. unic. de Cleric. conjug. in 6. etiam admissos inter Consiliarios, si legitime non impediti, reventerint interesse Consiliis, Episcopi, aliique Superiores Ecclesiastici, procedant ad omnem requisitionem etiam extrajudicalem Superioris Laici, vel Magistratus contra eosdem ad mulctas pecuniarias ab ipsis arbitrandas, dummodo non sint minores illis, quibus subiecti sunt Consiliarii Seculares, & pœna applicentur locis Pitis.

13. Episcopi procedant similiter contra eosdem Clericos casu quo deliquerint in materiis pertinentibus ad Consilium.

Romæ hac die 27. Julii 1706.

G. Card. Carpineus.

P. Marefusus Secretarius.